

нашій сынъ, които са роди слѣпъ, но незнаймы, кой го е исцѣрилъ; той възрастъ има, того пытайте. И така пакъ го испытвайте на сѣдилището. Той пакъ исповѣдва исцѣрителя си, оувеличава чѣдесето, и доказва дѣто е отъ Бога чѣдотвореніе то. И зацо то исповѣда истиннѣ тѣ, порѣгахъ го и испздаваха го възъ врази тѣ на истинна та. А послѣ го срѣшна Исусъ и го попыта: Ты вѣрваш ли Божій сынъ? а той мѣ отговори: Си Господи! вѣрвамъ и славыъ Бога единого. Исусъ тога рече: горко вамъ Фарисеи, зацо то и отъ слѣпца по слѣпи сте. А послѣ изображава истыный и добрый пастиръ каковъ быва, и които не е добрый пастиръ каковъ быва. Послѣ доказа, чи самси е добрый пастиръ той, и дѣто има и дрѣги овцы отъ дрѣгъ дворъ; и какъ ще да съвире и тѣхъ, за да стане едно стадо и единъ пастиръ. — Но и заради тѣа словеса стана пакъ раздоръ помеждѣ Іудеи тѣ; и едни дѣмахъ: тойзи е вѣсовитъ; а дрѣги тѣ напротивъ дѣмахъ: тѣзи дѣмы, не сѣ дѣмы на вѣсовитъ челоуѣкъ.

§. 43. Подеръ вращаніе то на 70 тѣ Исусъ благодари на отца, и поучава кон е ближный.

Подеръ праздника вратихъ са и 70 тѣ Апостолы отъ проповѣданіе то и съ радость мѣ расказахъ, какъ съ него-вото има и вѣсове тѣ имъ са покоравати: А Исусъ попереди тѣхъ съвѣтѣва, да са радватъ най повече, зацо то имената имъ са напечатихъ на небесата; а второ отъ дѣховно развселаваніе благодари на отца, Господа на нево то и на зема-та, зацо то благоволи да открий на дѣцата вичките тайны които оутан отъ мѣдрецы тѣ. И третьо блажени, рече, оученицы тѣ си, зацо то са оудостоихъ да видатъ и да чѣ-атъ онѣа, които мнозина пророцы и царѣ напраздно пожела-ехъ. Послѣ доди единъ законникъ, и за да го искѣшава рече: Оучителю что да сторѣхъ, за да наслѣдѣхъ животъ вѣчный? а Исусъ го накара да исповѣда споредъ закона, дѣто трѣва да възлюби Бога повече отъ всичко дрѣго, и ближный си, ка-